

НЕКА РЕЧ О АНОНИМНОМ РАДУ

Врећам се називах на јасетак голица и вилим

Орпску академију наука како је постојала и разлика онла и како постоји и рали
сала. Између тога много или река непотписаног и негативног рада, река битог
и храбрости које су анонимно дејствовале. Академија је била у рату, у окупацији,
ја у апсу на сулу, Академија се била умртвила. Академију је обила поришита и
хазлом, мртвом правном засуха. Па је, ретим, дуго и тихо, и све анонимно тако
рал на разликовању о обнови, не само о обнови, него више од тога, о преставању
нечега у нешто друго, макога у нешто. Ко је све био на том писном анонимном
раду иницијатор, сарадник, окупљивач — то се једва никада неће сазнати. Аноним
ни рал и јесте у томе да се функционери не именују, анонимни рал је сачињен и
творачки био анонимношћу својом. За то има тушта и тва показу у покрети и у
историји човечанства. Неки зато кажу да не треба анонимни рал ни спомињати,
други, и ми међу другима, кажемо да га једнако треба помињати, макар га ниједна
нио визиткерту. Визиткертје су коичан детаљ у царству рала. Сећате ли се по
саконима топазаријема, оних корпице у којима се брижљиво чувају, мако и не
униш изказу гомице старих визиткертје, имајте гостију који се у поголипу завази
ти. Које гробље те визиткертје! Нав неким именима има и коина мауртана. А
зак се ховркете за тим именима по области рала и стварања, читла их нема, и
једна их има, и остаје само утвха да су ралики анонимно, за то, ми, ако су, унак.
И тако, има интерес и рачуна о анонимном раду. Дана, на пример, питају: Шта ни
то рали корен, и шта рали земља, как неправде сав огроман крст, сав дјетелику
се шветонима ружичасте боје какву имају још само фини области. И питају от
рпо ки: Шта то рали земља, и како рали, те једно ~~није~~ ^{није} јед за некотиче месана
в хиљадама година чува мале споменике од костију људских и животињских, и
сачувајотиски биљичице на руци. И још питамо: у чему је анонимни рад мозга и гла
је у човеку, ралионице савести, добре воље, пожртвованости. Нема увиђаја, нема
нескова ни потписа, ~~нема~~ ^{нема} не знам тобе посковану ни махину ни метотину, ни
стејене прогреса.

Наведени примери били су из природних анонимних радова.
 миса. Наравно и у различитим врстама колектива и појединачно анонимност је исти једна
 основни неизбежни принцип. Анонимност у друштвеном раду још има и снагу да пређе
 у етичку и естетичку вредност ⁴ рада и различа. Занимљива је чињеница да тамо
 где човек са природом у заједнички пројекат анонимност ⁵ стварања човека остаје
 анонимна по вољи изгледа и човека и природе. Чује се више пута ова сајачка реч
 колико поштива, толико неправедна у смислу категоризације димензионалних сита:
 Земља и месо месе хлеб, сунце га пече. Међутим, човечије руке су ту и при мешењу,
 / орава, ђубрење, окопавање / и при печењу / израда теста, тесто на ватри. / До
 векова ⁶ дан очом ~~изреком~~ ⁷ отиснут у ~~анонимност~~ ⁸ анонимност; али
 и земљораднички кичио гледа у небо и у земљу, њих помиње, своје руке заборава.
 Неки смо сви сагласни да тај рад и мис га помињемо, поменемо као анониман;
 сејаки и њихова мук — и толико. На супротној страни од великог и монументалног
 хлеба, тамо где наука и уметност пројектују такође велике и монументалне
 објекте и пројектеске — ту ⁹ из анонимност такође је ¹⁰ и ¹¹ остаје, скоро крв и
 кост ¹² пројектура и нужности. ¹³ Гребање катедра, ¹⁴ мостова, ¹⁵ таврња, ¹⁶ палата, ¹⁷ ту-
¹⁸ неке ¹⁹ канале, ²⁰ израда ²¹ фреска, ²² мозаика, ²³ стварање ²⁴ књига, ²⁵ музике, ²⁶ слика и ²⁷ вајаних и ²⁸ ре-
²⁹ заних ³⁰ предмета — шта ту све остаје анонимно, почев од припремних радова, чак од
 прве идоје па до изваљеног дела. ³¹ Че ³² ли ³³ Толстој ³⁴ потписивао ³⁵ све ³⁶ хартije ³⁷ и ³⁸ хартije,
 не којима је трошио себе и градио Рат и мир. ³⁹ Ткозвани оригинални рукопис неких
 великог дела, који се чува и показује, то је, према свим анонимним радовима и ⁴⁰ иску-
⁴¹ ственим ⁴² рукописима само један мали театар, једна оправдана ватра.

Врло је корисно интересовати се непотписаним радовима,
 анонимним прилозима животу, уметности, ⁴³ научи ⁴⁴ занимљиво је ⁴⁵ наштити, која кина
 и карактери умеју жестоко и сјајно водити у анонимности. Толстојев ⁴⁶ пример био
 је пример из моларских времена. Но ⁴⁷ како је ⁴⁸ анонимност ⁴⁹ принцип ⁵⁰ света ⁵¹ авба, ⁵² визити
 и стара времена са тога гледати. ⁵³ Тамо ⁵⁴ у ⁵⁵ оном ⁵⁶ нашем ⁵⁷ манастиру ⁵⁸ на ⁵⁹ пору ⁶⁰ двери,
 и на са чеоне стране ласке, него се слабо западне бојне стране ласке стоји
 нешто угребано: Рад немир — и толико. — У ⁶¹ анонимним ⁶² сталим ⁶³ гравирима ⁶⁴ често ⁶⁵ је
 слика скрипториума: канућер ⁶⁶ ло ⁶⁷ носа ⁶⁸ уматан ⁶⁹ и ⁷⁰ крпе — ⁷¹ себа ⁷² се ⁷³ никада ⁷⁴ не ⁷⁵ греје —

сези на стотичици прех ногарима и табком и пише, преписује, преводи, прескиваје, али ништа не потписује. Понекад, понегде, скривено, као овај наш ^упрегом, стоји свега: Францискус или Петрус, а код нас овамо стоји: смирени свуга манастира Глигорије или Мисаил. — Оних јавност јавних гласних катедрала по местима око Париза то су планине уметности и ручног рада, али све без потписа и без датума. Једва ли на иницијали стопача једна свилаца некога свеца или краља, стоји: *Fecit Lehan*, уредио Леан. Који Леан, олаке, мах, отике локте, је већ рад на читавом виду прекирну венредним скучаптурама. Нема олговора, титине. Вебу, трпе, буге, рале, мачијач, ки, урелачо, ларовито, савршено, без потписа, без датума. Животи без нума. Потпис и датум, но је већ шум.

И тако, стара или новије времена, не престаје, не честаје, не оклопује се значиним рад. Не може се оловити, како свла има свугде евиденција, и писаних машина ~~фотографских апарата са тунингом~~ са трипикатима, и копирањих схема и цртања и скица и секретара и фотографја — не може се оклопити, јер је непотписан рад суштински и основни пре свакога рада, свакога познате. Данашња Српска академија наука, то је остварење које је тражило, и даје ~~тражи~~ тражи запете степен и неизбежно емотиван рад једног великог колектива, у кући и ван куће. ^уМене се не могу знати, јер се различити не могу увек ^уизнети, јер сваки час као на броду, потоне у утробу чађе они који су се чачокас вратити по јарбо. ^уИма и катаркеша. Постоји само симбол оних који ^уАкадемијум управљају крз ^уоним ^учитан ^уокеан ^убрига: они који неспустују писачку из руку, седе нагнути гњава нал хартијом или ласном пиву, пртеју, рачунају и често рад свој у ватру бацају и изновапочињу. Симбол постоји, ^ула ^улесно раме ^унадрмано ^умачо ^увиге или ^уима ^упо што ^утреба, ^улесни ^учанат ^упол ^узалебљеном ^укожом ^угњава ^унакнижана, како ^учије ^уони ^узаповедају, и, ако не прсти ^улесне ^уруке, а оно ^учетири ^упгбова ^унал ^утим ^упрстима ^усигурно ^ураскречени. У њеним рукама је велики, набијен свежањ архивских пописа ^уједног ^уАкадемијине ^усарадника, ^убездрутно ^уситно ^уи ^угусто ^уписано, ^уна ^ухартији ^укоја ^ује ^узапињана ^уи ^укижана ^уток ^урукописа ^уи ^уграма ^ураме. Хоће ли тај марљиви научник, и ^упосељник ^ујош ^уи ^удругих ^усвежања, ^усве ^уто ^упредајити ^уи ^уу ^укњигама ^употписати? ^уО ^ушто ^уостаће ^унепотписаног ^умного ^уу ^узначиним ^уврсенским ^уАкадемије. ^уСтраст ^уоног ^ужана

академике и jeste bila strast dok je u sebi u arhivima gutaо знања и прени-
 ну, ати strast та је и рачни усков по ринтату закона анонимности, који ^{само умет} ~~често~~ сваки
 сваки колективни рад значајнога обима и значајне вредности. ^{напоменути} смо већ
 да се у анонимном раду крије етика и естетика рада. У анонимном раду ^{није} ~~није~~ ср-
 це материје, које ће довести шта било, стилизу ^{умет} ~~измичућем~~, живот неке институције,
 зграде, научног проналаска, уметничког објекта. У већи са тихим и непотписаним
 радом, са бендиктинским радом, иако се то често већ напоменути два велика и чисти
 тите Мемис. Гете је казало: Талант то је изражен тих рад. А Томас Ман: Релик-
 циозност може бити туђа илеја и сике — ја на пример мемис менте за измишљање — али ж-
 луг рад и дубока студија претвара лето и узето — Хамлет, Фауст, Дон Хуан — претва-
 равера то у апсолутну оригиналност. Дакле, увек исти монашки рад човека: беније,
 бутање, згрбљена тећа ритам околу човека, као иов у вршењу. Не падају се зград-
 ке ни научна ни уметничка ^{није} ~~лека~~ ^{лека} ~~лека~~ великих организација. Има, зато, нешто ~~како~~
 направљено чак и гупо, што се о непотписаним радовима не говори као о чиници,
 као о елементу, као о основу сваког напретка као о лепоти и етичком близу ~~чове-~~
 човечанства. Научници ^{универзално} ~~годуше~~ ^{универзално} ~~инписују~~ ^{универзално} ~~изворе~~ и библиографије. Уметници, кинемат-
 ографисти, стилисти, музичари, архитекти не да и они кривао ~~раде~~ ^{нема} ~~без~~ потписа и датума,
 бутаје тоје. Тако у Бону, у Бетховеновом музеју, ^{нема} ~~у~~ ^{нема} ~~визитички~~ ^{нема} ~~којај~~ ^{нема} ~~бисмо~~ ^{нема} ~~могли~~
 писати ниа нотних нисова и композиторових рукописа, док је — тако је прега-
 јурило по себи и чуло себи носе о главе што не може да разреши неки металски
 или хермонски мерех или епсур. А има, у витрини, завршни рукопис, после свих ~~ам-~~
 анонимних радова, који је понесен из Штутгарије и на којем је Бетховен — опет
 мази твиста на завршетку — исписао својим рђавим рукописом и погрешном орто-
 графијом: Који су то свињови, *Sauherle*, ^{ово тако} ~~својим~~ ^{ово тако} ~~масто~~ ^{ово тако} ~~ономе~~ ^{ово тако} ~~и~~
 у оригиналу, са три знака усхица, јед је Бетховен био темпераментан и ~~не~~ ^{нема} ~~вук~~ ^{нема} ~~и~~
 и гори, и кад није могао да увари у трубу или мекер Фогет, писмо је по три чети-
 ри знака усхица.

Данашња наша Академија није ни близу ни изразила што
 је онапре десет година; усилрена тихо тутљава машина; достојанствена али усма-
 љена, слабо снабђена и вољена помоћу заборавања и од државних власти и од

